

[Kampmann.]

Jeg skal tillade mig i øvrigt at henstille, at forslaget henvises til et 21 mands udvalg, idet dette vil gøre koordinationen til de øvrige forureningsspørgsmål lettere, da alle disse behandles i 21 mands udvalg.

Henning Andersen: Jeg hører til de mennesker, der tror på, at jordens og havets rigdomme aldrig vil slippe op, vel at mærke såfremt vi mennesker forstår at forvalte de rigdomme, som er os betroet.

Vi lever i en tid, hvor forurening på en lang række områder daglig er til debat, og denne debat skulle forhåbentlig også føre til det positive, at man ikke bare nøjes med at konstatere den tiltagende forurening af jorden, vandløbene, luften og havet, men at der virkelig foretages noget effektivt for at standse denne udvikling.

Dette forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet er et godt skridt i den rigtige retning på dette specielle område. Allerede i 1954 havde man en international konference i London, hvor man drøftede de stigende ulemper, der var forbundet ved udtømmning af olie fra de mange skibe på havene. Denne konference resulterede i, at vi i 1956 fik den første lov om foranstaltninger mod olieforurening. Hovedprincippet i konventionen og loven var, at det blev forbudt at udtømme olie inden for visse nærmere fastlagte zoner, men der blev ikke lagt skjul på, at målet var et totalt forbud.

Dette blev drøftet videre ved en ny konference i England i 1962, hvor ikke færre end 54 stater deltog, og hvor det viste sig, at det endnu ikke var muligt at indføre totalt forbud. Dog blev konventionens regler skærpet væsentligt, således at det blev forbudt tankskibe på 150 BRT. og derover mod tidligere 500 t at udtømme olie i zonerne. Endvidere vedtoges et forbud mod udtømmning for alle nybygninger på 20.000 t og derover. Men specielt af betydning for Danmark blev der vedtaget et totalt forbud mod olieudtømmning i både Nordsøen og Østersøen. Dette resulterede i loven af 14. februar 1964.

I begyndelsen af 1960erne iværksatte olieindustrien en grundig undersøgelse for at undgå, at olieresterne efter tankrensning

udtømtes i havet. Man fandt frem til en løsning, som man benævner „Load on Top“-systemet, hvorved man stort set undgår, at olieresterne udtømmes i havet. I stedet kan de indgå i en ny last eller afleveres i en havn. Ca. 80 pct. af tankskibene bruger nu dette system, og på baggrund af det blev der sidste efterår på generalforsamlingen i Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation vedtaget en række ændringer, som nu søges indarbejdet i vor nugældende lov. Ændringerne går ud på, at man afskaffer de særlige zoner og således indfører et almindeligt forbud mod olieudtømmning fra skibene. De sædvanlige undtagelser er stadig gældende, når det drejer sig om skibets sikkerhed, menneskeliv og ladning, og naturligvis når det drejer sig om skade på skibene.

Verdenstankflåden er nu nået op på ca. 150 mill. BRT., og det er kun glædeligt, at der i vore farvande synes at være en lille nedgang i olieforureningen af vore kyster på trods af, at olietransporterne i de senere år har vist stigende tendens. Vi kan kun håbe, at det må fortsætte til gavn for vor turisme, for hvilken vore strande jo er et særdeles stort aktiv. Ligeledes har det stor betydning for svømmefuglene, som ved disse olieforureninger dræbes i tusindvis.

Det er med stor interesse jeg erfarer, at spørgsmålet om havenes forurening med andre materialer end olie er taget op til drøftelse i den internationale søfartsorganisation IMCO, og at dette skal drøftes på en konference i 1973. Vi ved, at også kemikalier og ikke let nedbrydelige materialer kastes ud fra skibene, hvilket vi for sidstnævntes vedkommende har rig lejlighed til at konstatere ved vore strande. Jeg kan varmt anbefale den tilføjelse til loven, at handelsministeren får bemyndigelse til efter indstilling fra olieforureningsrådet at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af eller forbud mod udkastning af ikke let nedbrydelige eller skadelige materialer fra skibe i danske territorialfarvande uanset skibenes nationalitet.

På en lang række områder inden for forureningen forsøger vi nu efter bedste evne at helbrede, men det er som bekendt bedre at forebygge og ikke så lidt billigere. Såfremt handelsministeren får den nævnte bemyndigelse, har vi endnu en chance for på dette